

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 13-19

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד לילך מהודר

לבין:

הנקבל

ד"ר איברהים חרבג'י

ע"י ב"כ – עו"ד פאדי מטאנס

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר איברהים חרבג'י (להלן: **הנקבל** או **ד"ר חרבג'י**) הינו רופא, בעל תואר מומחה בכירורגיה. בתקופה הרלבנטית הוא שימש כמנהל מחלקת כירורגיה ומנהל המרכז הרפואי "משפחה קדושה" בנצרת (להלן – **בית החולים**).

2. ביום 9.11.13 הגיעה הגב' ל.ש., בת 80 (להלן – **החולה**) לחדר מיון של ביה"ח, כאשר במכתב ההפנייה צוין כי היא סובלת מהקאות בלתי פוסקות, כאבי בטן, חשד לחסימת מעי. החולה אושפזה במחלקה הפנימית באבחנה של דלקת חריפה של הלב. במשך הלילה חלה הדרדרות במצבה, והיא הועברה למחלקת טיפול נמרץ כללית.

3. ביום 11.11.13 בוצעה לחולה בדיקת CT אשר הדגימה: **"לבלב תקין ובקע טבורי עם פיתולי מעי גס בתוכו שגורם לחסימה והרחבה של הקולון העולה"**. בו ביום החולה נבדקה על ידי הנקבל, ולמרות מצבה המדרדר של החולה וממצאי בדיקת ה-CT, שהצריכו ניתוח דחוף, הסתפק הנקבל בניתוח בהרדמה מקומית בלבד ליד מיטתה של החולה.

4. ביום 18.11.13 בוצעה לחולה בדיקת CT נוספת, ממנה עלה כי היא סובלת **"מבקע ונטרלי כלוא והרחבה של פיתולי המעיים בבטן, נוזל חופשי בכמות קטנה בבטן"**. מצבה של החולה המשיך להדרדר, וביום 25.11.13 החליטה המשפחה להעבירה לבית החולים "ברזילי" באשקלון, שם בוצע בה ניתוח דחוף. בניתוח נתגלה בקע טבורי כלוא עם נוזל דמי בתוכו ולולאות מעי גס, ללא סימני איסכמיה. בניתוח בוצעה כריתת המעי הדק הנמקי.

הקובלנה

5. בתאריך 1.9.16 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' ארנון אפק, קובלנה נגד הנקבל, בה נאמר כי הנקבל גילה רשלנות חמורה במילוי תפקידו והתנהגות שאיננה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיפים 141(1) ו- (3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן – **הקובלנה**), בכך שקבע אבחנה של דלקת בלב, מבלי שזיהה סימנים ברורים של חסימת מעיים ומבלי שהתייחס כראוי לשתי בדיקות ה-CT שנערכו לחולה. כמו כן, לאור ממצאי בדיקת ה-CT מיום 11.11.13, הנקבל לא ביצע ניתוח בחדר ניתוח, כמקובל והסתפק בחקירת הבקע בדופן הבטן בהרדמה מקומית ליד מיטת החולה, פעולה שהביאה לאיחור באבחנה ועיכוב בקבלת טיפול נאות.

דוח ועדת המשמעת

6. בעקבות הגשת הקובלנה, מינה שר הבריאות ועדת משמעת לדון בה, בהרכב פרופ' יהודה סקורניק-יו"ר, פרופ' יצהל ברנר ועו"ד משה מרבך - חברים. במהלך הדיון המשמעתי, שמעה הוועדה עדויות, קיבלה ראיות ובסיום הדיון הוציאה תחת ידה חוות דעת ארוכה ויסודית.

7. הנקבל העלה בדיון ובסיכומים שתי טענות עיקריות: האחת- העמדתו לדין נעשתה תוך אכיפה בררנית, שכן כנגד יתר הרופאים שהיו מעורבים בטיפול בחולה לא ננקטו כל אמצעים משמעתיים, ולכן הוא זכאי להינות מ"הגנה מן הצדק". השנייה – היעדר תשתית ראייתית להרשעתו של הנקבל בעבירות שיוחסו לו.

אשר לטענה של הגנה מן הצדק ברכיב של אכיפה בררנית – הוועדה החליטה לדחותה, שכן היא לא שוכנעה שמקומה של דוקטוריה זו ישימה לנסיבות המקרה הנדון. לאחר ניתוח מקיף של הפסיקה בסוגייה זו, הגיעה הוועדה למסקנה, כי אין כל ראיה לאפליה פסולה של הנקבל, וכי ההחלטה להעמידו לדין משמעתי "הייתה פרי של שיקולים מקצועיים", גרידא.

8. לענין טענתו השנייה של הנקבל בדבר העדר תשתית ראייתית בחומר הראיות להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו – קבעה הוועדה כי "אם כל הטאת" בהתנהלותו הייתה הבדיקה הקלינית שעשה בחדר טיפול נמרץ, "שהייתה בלתי ראוייה ובלתי מקובלת על פי כללי רפואה מקובלים...".

עוד קבעה הוועדה: "כי המעקב שקיים הנקבל אחר מצבה של החולה היה חלקי ובלתי מספק ואפשר להגדירו אף כמעקב רופף". לדעת הוועדה, על הנקבל היה להפעיל במקרה זה את סמכותו לפי חוזר מנהל הרפואה ולמנות "מנהל מקרה", אשר יקיים את כל ההתייעצויות הנדרשות עם יועצים רפואיים שונים. עוד מוסיפה הוועדה וקובעת, כי גם אם נתגלו פגמים וליקויים בעבודתם של שאר הרופאים שטיפלו בחולה, מבלי שננקטו נגדם צעדים משמעתיים, אין בכך כדי לפטור את הנקבל מאחריותו שלו לאירוע.

9. סוף דבר – הוועדה הגיעה למסקנה כי הונחה בפנייה תשתית ראייתית מספקת להרשעת הנקבל בעבירה של התנהגות בלתי הולמת, אם כי לדעתה, לא הונחה תשתית ראייתית שכזו לגבי העבירה של רשלנות חמורה.

10. בבואו לשקול את אמצעי המשמעת שראוי להטיל על הנקבל, קבעה הוועדה כי בצד החומרה שבהתנהלותו, כפי שפורט בהכרעת הדין, יש לתת את הדעת גם לנסיבות המקילות במקרה זה, ואלה הן: גילו המבוגר, יחסית (יליד שנת 1954); הותק המקצועי של וכישוריו כרופא וכמנתח; עברו המשמעתי והחרטה הכנה שהביע בפני הוועדה; הפגמים והליקויים שנפלו גם בהתנהלותם של רופאים נוספים בפרשה זו, הגם שאלה לא הועמדו לדין משמעתי; משך הזמן שחלף מאז האירוע בשנת 2013 ועד לסיום ההליכים בשנת 2019.

אשר על כן ממליצה הוועדה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

החלטה

11. הנני סומך ידיי על ממצאי הוועדה ומסקנותיה, כמצוין בדוח המפורט שהגישה. עם זאת, התעוררו בי לבטים אם לא היה מקום להרשיע את הנקבל גם בעבירה של רשלנות חמורה במילוי תפקיד, וזאת נוכח הממצאים החמורים שמצאה הוועדה לגבי התנהלותו הרשלנית של הנקבל (ראה דוח הוועדה וסעיף 8 דלעיל להחלטה). אולם, נוכח הרשעת הנקבל בעבירה של התנהגות בלתי הולמת בפרשה זו, החלטתי לא למצות עמו את הדין ולהרשיעו גם בעבירה של רשלנות חמורה במילוי תפקידו, ובדעתי לכבד את המלצת הוועדה.

אמצעי המשמעת עליו ממליצה הוועדה – נזיפה בלבד – נראה קל, בעיניי נוכח העובדה שהנקבל התנהג התנהגות שאינה הולמת רופא, בכך שערך בדיקה קלינית בלתי ראויה ליד מיטת החולה, בכך שלא קיים מעקב אחר מצבה של החולה ועוד, כפי שקבעה הוועדה הנכבדה.

יחד עם זאת, נוכח הנסיבות המקילות אותן ציינה הוועדה בחוות דעתה המנומקת, היותו של הנקבל בן 65, ללא עבר משמעותי, ובעיקר – העובדה שחלפו שש שנים מאז האירוע ועד היום – אינני סבור כי אמצעי המשמעת של נזיפה מופרך בקולתו, עד שיצדיק את התערבותי.

9. אשר על כן, החלטתי לאמץ את המלצת הוועדה ולהטיל על הנקבל, ד"ר איברהים חרבג'י, אמצעי משמעת של נזיפה.

ניתנה היום 4.9.19, ד' אלול תשע"ט.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)